

- 1 ונקודת הענין - שבעניני העבודה של נפש האלקית כשלעצמה לא נוגע כ"כ הזהירות מענין הישות
 2 כו', אלא יכול להיות מעמד ומצב ש"מצה וחמץ עמו בבית"; אבל בענינים שבהם יש תענוג גשמי, כמו
 3 באכילה, אזי צריך להביט ב"מראה" ("קוקן אין שפיגל") ולבחון מיהו האוכל: האדם - נפש האלקית,
 4 או השור¹⁰⁰ - נפש הבהמית! ...
- 5 ואם אינו יכול לפעול על עצמו שאכילתו תהי' כדבעי - לא יאכל עד שישבור את הגאווה והישות
 6 כו'. ועד"ז בנוגע לכל הענינים הגשמיים, כמו לבושים יפים וכיו"ב, שצריך תחילה לשבור את הגאווה
 7 והישות כו'.
- 8 וכהפתגם המובא בספרי חסידות פולין¹⁰¹ על הפסוק¹⁰² "אוכל בכסף תשבירני ואכלתי", שכאשר
 9 האדם נמצא במעמד ומצב שענין האכילה ("אוכל") אצלו הוא מתוך תאוה ("בכסף", מלשון "נכסוף
 10 נכספתה"¹⁰³), אזי צריך תחילה לשבור את עצמו ("תשבירני"), ורק לאחר"ז יאכל ("ואכלתי")¹⁰⁴.
- 11 ויקויים בו "יאכלו ענוים וישבעו"¹⁰⁵, כיון שלא תהי' מזה יניקה כו', וע"ד אכילת הצדיקים, "צדיק
 12 אוכל לשובע נפשו"¹⁰⁶, וכן אכילת שבת, שאין בה פרש ("ולא פרש שבתכם"¹⁰⁷), ואינה מגשמת כו',
 13 ועד ש"ויתן לך האלקים גו' רוב דגן ותירוש"¹⁰⁸, לא רק ברוחניות, "מקרא .. משנה .. תלמוד ..
 14 אגדה"¹⁰⁹, אלא גם בגשמיות.

* * *

- 18 יח. בנוגע למשנ"ת¹¹⁰ בפירוש רש"י בפרשת נשא¹¹¹ בנוגע לרמזים שבקרבות הנשיאים:
 19 בין השאלות, שאלו גם בנוגע לפירוש רש"י על הרמז ב"אילים עתודים כבשים"¹¹², "ג' מינים, כנגד
 20 כהנים ולוים וישראלים וכנגד תורה נביאים וכתובים" - למה הוצרך רש"י להביא שני רמזים, ואינו
 21 מסתפק באחד מהם?
- 22 וכיון שזהו ענין שיש בו אריכות דברים, ידובר על זה ברבים.
 23 וכמו"כ יש להתעכב על עוד כמה דיוקים:
- 24 (א) על הפסוק¹¹³ "פר אחד", מפרש רש"י: "כנגד אברהם שנאמר בו¹¹⁴ ויקח בן בקר". ולכאורה: הי'
 25 רש"י צריך להעתיק רק תיבת "פר", ולא להעתיק גם תיבת "אחד" (כשם שלא העתיק תיבת "אחד"
 26 בפירושו על "שעיר עזים"¹¹⁵), בה בשעה שמפרש רק תיבת "פר"?
- 27 [ואין לומר שמתיבת "פר) אחד" מוכח שהכוונה לאברהם, כיון שגם אצלו מדובר אודות פר אחד
 28 - שהרי בהמשך הכתוב נאמר "כבש אחד", ומפרש רש"י, "כנגד יעקב, והכשבים¹¹⁶ הפריד יעקב",
 29 והרי המדובר אודות כבשים רבים].
- 30 (ב) על הפסוק¹¹⁵ "שעיר עזים", מפרש רש"י: "לכפר על מכירת יוסף, שנאמר בו¹¹⁷ וישחטו שעיר
 31 עזים". ולכאורה: למה לא כותב רש"י "כנגד יוסף כו'", בהתאם לסגנון פירושו בשאר הפסוקים, הן לפני"ז
 32 והן לאחר"ז?

108 (108) תולדות כו, כח.
 109 (109) ב"ר פס"ו, ג.
 110 (110) שיחת ש"פ נשא בסופה (תורת מנחם - התוועדויות
 חמ"ז ע' 79 ואילך).
 111 (111) ז, יט.
 112 (112) שם, כג.
 113 (113) שם, כא.
 114 (114) וירא יח, ז.
 115 (115) נשא שם, כב.
 116 (116) ויצא ל, מ.
 117 (117) וישב לו, לא.

100 (100) ראה לקו"ש חל"ג ע' 161. וש"נ.
 101 (101) ראה אור"ת להה"מ ס"פ דברים. וש"נ. וראה גם תורת
 מנחם - התוועדויות חכ"ז ריש ע' 118.
 102 (102) דברים ב, כח.
 103 (103) ויצא לא, ל.
 104 (104) ברשימה נוספת: שהרי התכלית היא שתהי' העבודה
 לברר ולזכך את הגוף, ולא לשבורו כו', כתורת הבעש"ט על
 הפסוק "עזוב תעזוב עמו" (משפטים כג, ה. וראה תורת מנחם -
 התוועדויות חמ"ז ע' 228. וש"נ).
 105 (105) תהלים כב, כז.
 106 (106) משלי יג, כה.
 107 (107) זח"ב פח, ב.